



## Sylvie De Meerleer

tekenkunst

Tekenen is voor mij een natuurlijke en ritmische activiteit die even evident is als ademen. Ik ben heel graag alleen, in mijn eigen universum vol ontdekkingen. Van daaruit teken en creëer ik. Niet iedereen begrijpt deze noodzaak tot isolatie, maar de stilte geeft mij antwoorden en toegang tot het wezenlijke van de natuur binnen en buiten mezelf. Ik vind er puzzelstukjes waarmee ik de wereld in en om mij heen kan verklaren.

Ik zou geen beeldend werk kunnen creëren waar geen gevoel in zit. De intensiteit waarmee je als schepper een boodschap bezielt en uitdraagt is van cruciaal belang, zeker omdat we in een periode en maatschappij leven die behoorlijk afstandelijk is. Als ik aan het tekenen ga, laat ik met mijn lichaam tastbare sporen na in de tijd en ruimte. Dat creëert een zekere energie. Alles wat virtueel is, gaat op een andere vluchtigere manier met ruimte en tijd om.

Ik toon graag dat er meerdere manieren zijn om een idee of ervaring te bekijken. Kunst is voor mij bewegen vanuit stilstand. Er is meer dan één verhaal, of beter gezegd: elk verhaal heeft een open einde. Wat mensen definiëren, ont-definieer ik. Ik trek het verhaal terug open. De natuur is voor mij een krachtige inspiratiebron, net zoals het werk van Albrecht Dürer. Van zijn werk gaat intense observatie uit en met diezelfde precisie brengt hij zijn onderwerp in beeld. Door zijn nauwgezette blik heeft hij alles doorvoeld en wordt hij letterlijk één met zijn werk, met de natuur.

